

РЕШЕНИЕ

№ 4640

гр. С., 15.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 67 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АЛЕКСАНДЪР В. АНГЕЛОВ

при участието на секретаря СИМОНА СВ. ЦВЕТКОВА
като разгледа докладваното от АЛЕКСАНДЪР В. АНГЕЛОВ Гражданско дело № 20231110134659 по описа за 2023 година

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД от З. „Б.“ ЕАД срещу С.. с искане ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 418,80 лв., представляваща заплатено застрахователно обезщетение по щета № . по застраховка „К.“ за нанесени щети на МПС марка „М.“, .. с рег. № ., във връзка с настъпило застрахователно събитие на 05.04.2022 г., ведно със законната лихва върху сумата от датата на предявяване на иска - 21.06.2023 г. до окончателното ѝ изплащане.

Ищецът твърди, че на 05.04.2022 г. в гр. С., на бул. „Б.“, посока кв. „Б.“, качвайки се на пътен възел тип „П.“ за излизане на О., е реализирана щета на МПС марка „М.“, .. с рег. № ., поради преминаване през необезопасена и необозначена дупка на пътното платно, като реализира ПТП, в резултат на което са причинени имуществени вреди по автомобила: увредени предна лява гума и джанта. Поддържа, че за автомобила към датата на ПТП имало сключен договор за застраховка „К.“ при ищцовото дружество, поради което при ищеца била образувана преписка по щета № . и била направена оценка на щетите. В исковата молба се твърди, че ищецът е заплатил във връзка с процесното ПТП застрахователно обезщетение в размер на 418,80 лева. Отговорността на ответника се обосновава с твърденията, че общината, като

собственик на пътя, е длъжна да вземе необходимите мерки за осигуряване на безопасността на пътното платно, в т. ч. да осъществява дейности по изграждане, ремонт и поддръжка на общинските пътища, както и задължение да ги поддържа в изправност, съответно да вземе мерки за отстраняването и сигнализирането на опасности по тях. С оглед изплатеното застрахователно обезщетение ищцовото дружество изпратило регресна покана до ответника за заплащане на претенцията, но последният отказал да извърши такова, поради което моли за уважаване на предявения иск. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба, с който предявеният иск се оспорва. Ответникът счита, че липсва валидно застрахователно правоотношение, тъй като няма данни, удостоверяващи плащането на застрахователната премия по процесната застраховка. Оспорва описания от ищеца механизъм, мястото и времето на ПТП, твърденията за наличие на дупка на пътното платно, както и причинната връзка между увреждането и твърдяната неравност по пътя. Оспорва част от представените доказателства, доколкото счита, че същите са частни документи, изхождащи от заинтересованото лице, поради което намира предявения иск за недоказан. Не оспорва извършеното плащане на застрахователно обезщетение от страна на ищеца. В условията на евентуалност релевира възражение за съпричиняване и моли съда да намали размера на претендираното обезщетение. Претендира разноски.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и въз основа на събраните по делото доказателства приема следното от фактическа и правна страна:

По иска с правно основание чл. 410, ал. 1 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже следните факти: наличие на валидно застрахователно правоотношение по имуществена застраховка „К.“ между ищеца и водача на увредения автомобил; настъпило в срока на застраховката застрахователно събитие вследствие виновно и противоправно поведение на ответника (бездействието му във връзка със стопанисването, поддържането и ремонтирането на общински пътища); претърпени от застрахования вреди в резултат на настъпилото застрахователно събитие; стойността на вредите; платено застрахователно обезщетение.

В тежест на ответника, при доказване на горните факти, е да докаже, че

е погасил претендираното вземане.

С оглед наведеното в условията на евентуалност възражение за съпричиняване, в тежест на ответника е да докаже по делото твърдяното от него поведение на водача на застрахования при ищеца автомобил, което да е допринесло за настъпване на вредите.

Безспорно е по делото, че ищецът е извършил плащане на посочената от него сума като застрахователно обезщетение.

Установява се от представените по делото писмени доказателства, че със застрахователна полица № .. за лек автомобил марка „М.“, .. с рег. № .., между ищцовото дружество и “У.” ЕАД - клон П. е сключен договор за застраховка “Б.”, със срок на застрахователното покритие 05.08.2021 г. – 04.08.2022 г., при застрахователна сума 293 375,00 лева и з. 8 977,26 лева. В застрахователната полица е посочено и трето ползващо се лице – “П.” ООД.

Съдът намира за неоснователно възражението на ответника за липса на валидно застрахователно правоотношение поради липсата на данни, удостоверяващи плащане на застрахователната премия по процесната застраховка. От приетата по делото сметка № .., издадена на 05.08.2021 г. /л. 86/ се установява, че застрахователната премия в общ размер на 8 977,26 лева е заплатена, което съгласно раздел “Общи положения”, подраздел . “З.”, т. 5 от Общите условия на ищцовото дружество, е условие за влизане в сила на договора за застраховка. Посочено е, че плащането е извършено към застрахователна полица № .., със срок на застраховката 05.08.2021 г. – 04.08.2022 г. Следва да се отбележи, че плащането на застрахователната премия е отразено и в представения по делото доклад по щета № ./29.04.2022 г. /л. 33/.

По делото е представен добавък 3/002, със срок на валидност от 07.10.2021 г. /л. 19/, от който се установява настъпила промяна в регистрацията на МПС - старият регистрационен № . е променен на регистрационен № .. Видно от представен по делото добавък 3/003, със срок на валидност от 05.01.2022 г. /л. 75/, отново е настъпила промяна в регистрацията на МПС, като старият регистрационен № . е заменен с нов рег. № .. От представения по делото добавък 3, със срок на валидност от 30.03.2022 г. /л. 76/, се установява, че регистрационният номер отново е променен от . на . /посочен в исквата молба/. Представеният добавък от

30.03.2022 г. отразява и настъпила промяна в собствеността - досегашният собственик в полицата "У." ЕАД – клон П. е заменен с "У." ЕАД. Промяна е настъпила и при третото ползващо се лице, като досегашният ползвател в полицата "П." ООД е заменен с "А. Б." ЕООД.

С оглед на това следва да се приеме за установено, че към 05.04.2022 г. е съществувало валидно застрахователно правоотношение по договор за имуществено застраховане с предмет лек автомобил с рег. № .. Застрахователният договор е сключен при условията на клауза „Пълно К.“, която включва като покрит риск случаите на пътнотранспортно произшествие – всяко неочаквано събитие, включващо застрахованото МПС като участник в пътното движение или докато е било паркирано, предизвикало загуба или повреда на застрахованото МПС (видно от представените по делото общи условия на застрахователното дружество).

Съдът намира, че от приетите по делото доказателства по безспорен начин се установява, че по време на действието на договора за застраховка е настъпило застрахователно събитие, от което са нанесени вреди на застрахованото МПС. Това се потвърждава и от показанията на разпитания по делото свидетел - В. С. А., приетите по делото писмени доказателства, както и заключението по изготвената съдебно-автотехническа експертиза. Посоченият свидетел се явява лицето, което е управлявало лекия автомобил „М.“ с рег. № .., като същият подробно изяснява обстоятелствата по настъпване на процесното ПТП на 05.04.2022 г. – движейки се по Околовръстното шосе, посока гр. Перник, излизайки от Околовръстното шосе на детелината, посока кв. "Б.", предното ляво колело попаднало в дупка, спукала се гума и колата сигнализирала, че има проблем. Показанията на свидетеля са достатъчно подробни и логични, като същите кореспондират с приетите по делото писмени доказателства – декларация за настъпване на застрахователно събитие по полица "К. С." /л. 14/, заявление за изплащане на застрахователно обезщетение по застраховки "К." и "Г." на автомобилистите при имуществени вреди от 08.04.2022 г. /л. 15/, опис на претенция № .. и опис-заключение по претенция № .. /л. 78 и 79/ и доклад по щета № ./29.04.2022 г. /л. 33/. В същото време от заключението по изготвената автотехническа експертиза, която съдът кредитира като достатъчно подробно изготвена, мотивирана и обоснована, се изяснява, че всички увреждания по лек автомобил „М.“, .. с рег. № .., отразени в опис на застрахователя, се

намират в пряка и причинно-следствена връзка с механизма на процесното събитие. Предвид това и при липса на събрани доказателства в различна насока, следва да се приеме, че вредите са причинени именно при посочения от ищцовото дружество механизъм.

С оглед на изложеното, неоснователно се явява оспорването от страна на ответника на описаните от ищеца механизъм, място и време на ПТП, както и на твърденията за наличие на дупка на пътното платно и причинната връзка между увреждането и твърдяната неравност по пътя. По отношение доводите на ответника следва да се отбележи, че липсата на протокол за ПТП, несигнализираното на органите на МВР и липсата на извършени оглед и заснемане на мястото на произшествието не обуславят извод за недоказване на обстоятелствата около настъпване на ПТП, включително на неговия механизъм. Случаите, при които органите за контрол на МВР посещават задължително мястото на ПТП, са изчерпателно посочени в разпоредбата на чл. 125 ЗДвП, като по аргумент от противното следва, че при ПТП с имуществени вреди и един участник, същият няма задължение да уведомява органите на МВР, нито последните са длъжни да посещават мястото на произшествието и да съставят съответен протокол. В чл. 6, т. 4 от Наредба № ./12.01.2009 г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информирание между М., К. и Г., дори изрично е предвидено, че не се посещават от органите на М.. и не се съставят документи за повреди на МПС, които не са причинени от друго ППС, освен когато повредите са причинени в резултат на ПТП с един участник и МПС не е в състояние да се придвижи на собствен ход, каквито твърдения и доказателства в случая липсват. Ето защо съдът намира, че обстоятелствата около настъпването на ПТП могат да бъдат установени с всички доказателствени средства по ГПК.

Наведеното от ответника възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалото лице, съдът също намира за неоснователно. Следва да се отбележи, че в дължимата грижа при управление на МПС не се включва изискване за знание на неравностите по пътя или презумиране за наличие на такива. Необозначеният и несигнализиран участък от пътното платно не представлява предвидимо препятствие по смисъла на чл. 20, ал. 2 ЗДвП, за да е налице задължение за водача да избира скоростта така,

че да може да предприеме маневра спиране или заобикаляне. Съобразно разпределената доказателствена тежест на възражението за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалото лице, съдът намира, че ответникът не доказва при дължимото от него главно и пълно доказване наличие на съпричиняване. В случая не се установи в хода на производството водачът на увреденото МПС да е управлявал автомобила с несъобразена скорост, нито че именно това обстоятелство е било причина за настъпване на ПТП. По делото не са представени доказателства, въз основа на които да се приеме, че водачът на процесното МПС не е спазил установеното в чл. 20, ал. 2 ЗДВП изискване за съобразяване на поведението си като водач с пътните и метеорологични условия.

Със заявление за изплащане на застрахователно обезщетение по застраховки “К.” и “Г.” на автомобилистите при имуществени вреди от 08.04.2022 г. ищцовото дружество е уведомено за настъпилото със застрахования автомобил ПТП. В заявлението са посочени: дата на събитието – “05.04.2022 г.”, място на събитието – “18:30 часа, гр. С., детелина, О., бул. “Б.”, посока кв. “Б.””, описание на събитието – “по време на движение попаднах в дупка, която не успях да избегна, вследствие на което се увреди предна лява гума и предна лява джантата” и описание на щетите по МПС, настъпили в резултат на събитието – “предна лява гума и предна лява джантата”. След извършен оглед и оценка на щетите по застрахования автомобил, застрахователят-ищец е определил застрахователно обезщетение 418,80 лева. С преводно нареждане рег. № .. обезщетението е изплатено от ищцовото дружество на лицензиран сервиз - “Д.” ЕООД, в който е извършен ремонт и възстановяване на процесното МПС.

От заключението по изготвената съдебно-автотехническа се изяснява и стойността, необходима за възстановяване на автомобила, изчислена на база пазарни цени към датата на настъпване на процесното ПТП, а именно 418,80 лева, като размерът съответства изцяло на изплатеното и претендирано от ищеца в настоящото производство обезщетение.

Съгласно чл. 49 ЗЗД този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа, като всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму. Доколкото се установява, че процесното

произшествие е възникнало на територията на С., съответно процесният пътен участък се стопанисва и поддържа от ответника. Тъй като същият е юридическо лице, то винаги извършва правни и фактически действия чрез други физически лица, поради това задължението следва да се изпълнява чрез възлагане на други лица. По делото се твърди неизпълнение на това задължение за поддържане в безопасно състояние на пътя, където са настъпили процесните щети, като те са в причинна връзка с това бездействие. Ответникът С. не спори, че пътят, на който е реализирано произшествието е общинска собственост, управлява се и се поддържа от общината, поради което и последната отговаря за неговата изправност съгласно чл. 31, ал. 1 от Закона за пътищата. С оглед доказателствената тежест в процеса, ответникът не доказва да е изпълнил задължението си за поддръжка на пътното платно, където е настъпил инцидентът. Без значение за отговорността на ответника е дали изобщо не са предприемани действия за изпълнение на това негово задължение или е налице бездействие от страна на лицата, на които изпълнението му е възложено. Ответникът е длъжен като собственик и по силата на чл. 31 от Закона за пътищата да поддържа пътната настилка в годно за безопасното ѝ ползването състояние и това му задължение не зависи от обстоятелството дали е бил уведомен за състоянието на пътя по реда на чл. 165, ал. 1, т. 3 ЗДвП. Поради това отговорността на ответната страна следва да бъде ангажирана.

По изложените съображения съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 49 ЗЗД, за да бъде ангажирана отговорността на ответника за вредите, причинени от лица, на които е възложил работата по поддържане на посочения път в размер на платеното от ищеца застрахователно обезщетение. С оглед на това следва да бъде постановено решение, с което ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца сумата 418,80 лева, представляваща регресно вземане във връзка с изплатено застрахователно обезщетение, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на предявяване на иска – 21.06.2023 г. до окончателното ѝ изплащане.

По разноските:

С оглед изхода на спора право на разноски има ищецът, който своевременно е заявил искане за тяхното присъждане, съответно на основание

чл. 78, ал. 1 ГПК следва да му бъде присъдена сумата 830,00 лева, представляваща разноски за държавна такса, депозит за вещо лице и адвокатско възнаграждение в настоящото производство.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА С., ЕИК ., с адрес: гр. С., ул. “М., **ДА ЗАПЛАТИ НА** З. „Б.“ ЕАД, ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. С., пл. “П., на основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД, сумата **418,80 лева**, представляваща заплатено застрахователно обезщетение по щета № . по застраховка „К.“ за нанесени щети на МПС марка „М.“, .. с рег. № ., във връзка с настъпило на 05.04.2022 г. застрахователно събитие, **ведно със законната лихва, считано от 21.06.2023 г.** до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК С., ЕИК ., с адрес: гр. С., ул. “М., **ДА ЗАПЛАТИ НА** З. „Б.“ ЕАД, ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. С., пл. “П., сумата от **830,00 лева**, представляваща сторени разноски в настоящото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____